

Tiskovna izjava slovenskih mladinskih organizacij na Koroškem:

Pogajanja o konsenzu in spodkopavanje člena 7 Avstrijske državne pogodbe

Mladi koroški Slovenci se sprašujemo, ali se mora zgodovina zares ponavljati? Pred plebiscitom leta 1920 so naše prednike s propagando prvič zavedli - rečeno je bilo, da bodo socialni napredek in narodne pravice lahko zagotovljene le v Republiki Avstriji. Plebiscitu pa je sledil načrten izbris slovenstva, ki je z izselitvijo Slovencev med časom nacizma dosegel svoj višek. Pred podpisom ADP so znova bile izrečene obljube o enakopravnosti in poravnavi škode. Vendar smo po podpisu bili priča iznajdljivemu zavlačevanju.

Do danes si moramo vsako najmanjšo in pravzaprav samoumevno pravico izboriti, kajti nemškonalionalni krogi hujskajo in se upirajo slej ko prej. Vsakdo, ki se zavzema za enakopravnost in enakovrednost slovenščine v javnosti, pa velja za zagrizenega fanatika.

Tako že več generacij koroških Slovencev čaka na uresničitev pravic - in 52 let po podpisu ADP še vedno čakamo.

Naša je pravica

Ne gre le za nekaj tabel več ali manj, temveč za enakovrednost in enakopravnost slovenskega jezika v javnosti. Zavračamo trenutna konsenzna pogajanja, kajti ta spodkopavajo ustavnopravno zagotovljene pravice. Sedaj še lahko zahtevamo, z »odprtostno klavzulo« v rokah pa bomo morali prosjačiti. Prepričani smo, da nas načrtovana konsenzna rešitev povede v defenzivo. Zelo težko bo po morebitnem sporazumu posredovati koroški – in verjetno tudi avstrijski – javnosti potrebo po postavitvi dodatnih dvojezičnih tabel, ne glede na končno obliko odprtostne klavzule. Argument nemških nacionalistov, da hočejo koroški Slovenci vedno več, čeprav so pravkar dobili vse, kar so zahtevali, bi vse bolj učinkoval in potrdil predsodke proti »nenasitnim« koroškim Slovencem.

Taka začasna rešitev pomeni neodgovorno nalaganje težkega bremena naslednjim generacijam. **Zato ostro nasprotujemo vsakršni rešitvi, ki bi postavila "konsenzno rešitev" v ustavni rang in tako zacementirala krivico za zmerom.** Konsenz namreč pomeni krčenje dvojezičnega ozemlja na tiste kraje, ki so naštetih v novem zakonu. To bi imelo negativne posledice tudi za dvojezično šolstvo, uradni jezik, vrtce, itd. Moramo biti pozorni, kajti praznih obljub in krivic smo utrpeli že preveč.

Zgodovinsko je utemeljen samo teritorialni princip

Opozarjamo na rešitev, ki je bila sklenjena ob podpisu Avstrijske državne pogodbe leta 1955: Enakopravnost slovenščine na vseh ravneh in zaščita pred vsako vrsto diskriminacije. Sklicujemo se na člen 7 ADP, kjer ni govora o kakih procentnih deležih.

Naša zahteva:

Terjamo dosledno in enakopravno dvojezičnost na celotnem dvojezičnem ozemlju, po teritorialnem principu, ki je bil podlaga za ureditev dvojezičnega šolstva od leta 1945 do 1958.

Izrecno opozarjamo tudi na pojem »topografski napisi«, ki ne zajema le krajevnih napisov.

Ker je dvojezično ozemlje zgodovinsko nastalo dejstvo, zavračamo ureditev dvojezične topografije na osnovi popačenih štetij narodne skupnosti, ki popolnoma nasprotujejo zajamčenim pravicam in skrbi za manjšine. Nismo le številke - smo ljudje!

Odklanjamo pogajanja o ustavno-pravno zajamčenih pravicah in s tem povezana barantanja in kupčije, kajti »**z jezikom smo ali nismo**«!

Klub slovenskih študentk in študentov na Dunaju - KSŠŠD

Klub slovenskih študentk in študentov Gradec - KSŠŠG

Klub slovenskih študentk in študentov na Koroškem - KSŠŠK

Mlada Enotna lista - MladaEL

Koroška dijaška zveza - KDZ